

Říjen

Divadelní zpravodaj >>> 107. sezóna 2016/2017

NORMÁLNÍ DEBIL ROBERTA BELLANA

S PETREM KRACIKEM NEJEN O INSCENACI OTHELLA

BEZ NÁPOVĚDY JAKO SETKÁNÍ SPOLUŽÁKŮ Z DAMU

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY **UVÁDÍ AGENTURA KOMETA**

ÚTERÝ	4.	18:00	RODINNÝ PODNIK	KONEC 20:40	21. REPRIŽA	A
ČTVRTEK	6.	10:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 12:30	41. REPRIŽA	ŠK
NEDĚLE	9.	19:30	M. Camoletti / MANŽELSKÝ POKER			✦
Konverzační komedie o nevěře, která vás dokonale pobaví! Hrají J. Langmajer, D. Šinkorová a další. Režie P. Hruška. Divadlo Palace, Praha						
ÚTERÝ	11.	19:00	V. Havel / ASANACE			🔗 str. 15
Tragikomedie kritizující byrokratickou aroganci a ničení přirozeného lidského světa. Režie B. Rychlík. Národní dramatické divadlo Ivana Franka, Kyjev a kyjevské České centrum v rámci Roku Václava Havla na Ukrajině						
STŘEDA	12.	19:00	KONEC MASOPUSTU	KONEC 21:25	13. REPRIŽA	M
PÁTEK	14.	10:00	OTHELLO	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		VG
		19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 21:40	54. REPRIŽA	
SOBOTA	15.	19:00	OTHELLO			I. PREMIÉRA P1
NEDĚLE	16.	19:00	OTHELLO			II. PREMIÉRA P2
PONDĚLÍ	17.	19:00	VIVALDIANNO – MĚSTO ZRCADEL			✦
Veleúspěšný projekt, za kterým stojí klávesista skupiny Lucie M. Dvořák a houslový virtuos J. Svěčený, nabízející barokní hudbu v netradiční moderní podobě.						
STŘEDA	19.	17:30	OTHELLO		3. REPRIŽA	J
PÁTEK	21.	10:00	LHÁŘI	KONEC 12:30	31. REPRIŽA	ŠK
		19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 21:10	43. REPRIŽA	ZADÁNO
SOBOTA	22.	17:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 19:15	12. REPRIŽA	
NEDĚLE	23.	14:00	Z. Svěrák – J. Melíšek / AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ			✦
Známý filmový příběh ve zcela novém kabátě. Režie J. Kraus. Divadlo rozmanitostí, Most						

NEDĚLE	23.	16:00	Z. Svěrák – J. Melíšek / AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ			★
			Náhradní termín za zrušené představení 19. června od 16:00 hodin na Kunětické hoře!			
PONDĚLÍ	24.	10:00	A. Jirásek / LUCERNA			ŠK
			Perla české literární klasiky. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
		19:00	P. Fiala – J. Dvořák / S PYDLOU V ZÁDECH			★
			Nová verze legendární semaforové komedie. Hrají J. Dvořák, M. Hrubešová a další. Režie J. Dvořák. Divadelní společnost Josefa Dvořáka, Praha			
ÚTERÝ	25.	19:00	DAVID DEYL 2016			
			Koncertní recitál v duchu classical crossover, ve kterém oceňovaný zpěvák, textař a skladatel natočil své poslední album V ozvěnách.			
STŘEDA	26.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 21:15	13. REPRÍZA	B
PÁTEK	28.	19:00	CABARET	KONEC 21:45	39. REPRÍZA	
SOBOTA	29.	18:00	OTHELLO		4. REPRÍZA	U
PONDĚLÍ	31.	8:30	Z. Kozák / ČESKÝ HONZA			ŠK
			Komediální příběh s písničkami o chudém chlapci, který svou chytrostí a statečností ke štěstí přijde. Režie V. Prýmek. Divadlo pohádek, Praha			
		10:30	ČESKÝ HONZA			ŠK
		17:00	ČESKÝ HONZA	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ		Pp

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	1.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL		I. PREMIÉRA	P1A
NEDĚLE	2.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL		II. PREMIÉRA	P2A
ÚTERÝ	4.	10:00	NORMÁLNÍ DEBIL			ŠK
ČTVRTEK	6.	18:00	T. Renberg / MUŽ, KTERÝ MILOVAL YNGVEHO			
			3D verze románu z norského Stavangeru o dospívání, touze a lásce na pozadí významných dějinných událostí roku 1990... Účinkují J. Zedníček, J. Ressler a M. Lánská. LiSTOVÁNÍ			
NEDĚLE	9.	19:00	J. Gillar / BLÁZINEC			
			Napínavá groteska o světě, ve kterém se vlády zmocní blázni z jednoho psychiatrického ústavu. Všechny 15 rolí hraje M. Táborský. Režie J. Gillar.			
PONDĚLÍ	10.	19:00	RENATA DRÖSSLER: CHANSON MON AMOUR			str. 11
			První dáma českého šansonu za doprovodu pianisty roku 2013 P. Ožany.			
ÚTERÝ	11.	19:00	SEXY PRÁDLO	→ KONEC 20:00	11. REPRÍZA	F2
STŘEDA	12.	19:00	MICHAL HORÁK A JEHO HOSTÉ			str. 11
			Koncert mladého písničkáře, vítěze několika hudebních soutěží.			

ČTVRTEK	13.	19:00	STAIRWAY TO JANIS JOPLIN REDGUITARS & CORVUS QUARTET			str. 11
Další díl cyklu hudebních pořadů, který tentokrát nabídne rockovou revivalovou kapelu RedGuitars a uskupení Corvus Quartet. Agentura Pardubický bigbeat všude a dnes						
SOBOTA	15.	15:00	B. Zelenka – E. Záměš / ELCE, PELCE DO PEKELCE			
Zábavná pohádka o chytrém Honzovi. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK						
NEDĚLE	16.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL			4. REPRÍZA
PÁTEK	21.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15		28. REPRÍZA
J. Janoušková s nominací na Cenu Thálie 2015!						
NEDĚLE	23.	15:00	F. Kráčmar / ČERVENÁ KARKULKA			
Nové zpracování známé pohádky. Karkulka se vydává za babičkou ze Slovenska, při přechodu hranic však v lese potkává zlého vlka... Režie R. Jasinská. Divadlo Applause, Praha						
		17:00	ČERVENÁ KARKULKA			
PONDĚLÍ	24.	19:00	Ch. Lollike / LIVING DEAD aneb MONSTERS OF REALITY		str. 20–21	PREMIÉRA
Mrazivě současná hra o uprchlické krizi. V Evropě začal boj o přežití. Kdo ovládne svět? Upíři, nebo zombíci? Je to realita, sen či hororový sci-fi film? Hrají J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie A. Burianová. První české uvedení hry v rámci cyklu INprojekty .						
ÚTERÝ	25.	19:00	SEXY PRÁDLO	⇒ KONEC 20:00	12. REPRÍZA	F1
STŘEDA	26.	19:00	BEZ NÁPOVĚDY			str. 19
Zábavně-diskusní pořad J. Uherové plný vzpomínání, veselých historek, hudby i kulinářských dobrot, který tentokrát blíže představí P. Dohnala a J. Kalužného.						
SOBOTA	29.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL		5. REPRÍZA	P1B
NEDĚLE	30.	19:00	SEXY PRÁDLO	⇒ KONEC 20:00	12. REPRÍZA	P2B 2015/16
Náhradní termín za zrušené představení 19. června!						
PONDĚLÍ	31.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	134. REPRÍZA	

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	6.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	PERM, RUSKO (FESTIVAL HER M. MCDONAGHA)
SOBOTA	8.	18:00	KONEC MASOPUSTU	HRADEC KRÁLOVÉ (FESTIVAL ČEKÁNÍ NA VÁCLAVA)
ÚTERÝ	18.	19:30	JEPTIŠKY	CHOCEŇ
ČTVRTEK	20.	19:30	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	HOŘICE
ÚTERÝ	25.	19:00	BÍLÁ NEMOC	HLINSKO
ČTVRTEK	27.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KOLÍN
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA				

HRAJEME:

W. Shakespeare / OTHELLO str. 12–15

Strhující příběh vášni, ve kterém ďábelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. Mouřenín Othello, hrdinský vojevůdce, se ožení s Desdemonou, bílou kráskou z patricijské rodiny. Jeho pobočníkem je prospěchář Jago, který mu vnukne podezření, že je mu žena nevěrná. Othello pak zaplane spalující žárlivostí... V hlavních rolích M. Němec, V. Macková a L. Špiner. Režie P. Kracík j. h.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL str. 10–11

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan j. h.

A. Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

Tragikomedie o partnerských vztazích, o manželství, lásce a nevěře. V hlavních rolích M. Němec, P. Janečková a P. Dohnal. Režie R. Lipus j. h.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomedie o překračování vlastních hranic. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špiner j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský j. h.

J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála LIMONÁDOVÝ JOE

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec. Režie P. Novotný.

J. Topol / KONEC MASOPUSTU

Básnické drama odehrávající se na konci masopustního veselí v době dokončování kolektivizace vesnic. V hlavních rolích M. Mejzlík, M. Němec, P. Borovec, J. Ondrušková, J. Pejchal a masopustní maškary. Režie B. Rychlík j. h.

E. Albee / KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?

Dráždivá sonda do manželských vztahů plná dějových zvratů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková, J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh anglického krále Jiřího VI., který překonal hendikep a nedůvěru v sebe sama. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před hrozbou války i námi samotnými. V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc j. h.

A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK

Dynamická komedie o zkorumpovaném systému a světě. Hrají J. Kalužný, L. Mecerodová, P. Janečková, J. Pejchal a další. Režie R. Bellan j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla v jednom z nejúspěšnějších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špiner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

M. Ríml / SEXY PRÁDLO

Manželství ve hře na pomezí sitcomu a vztahové komedie. Jak oživit pětadvacetileté soužití Alice a Henryho? Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal j. h.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie o adopci s nevyžádanou „pomocí“. V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch nejabsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE str. 16–18

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Macková a J. Láska. Režie P. Novotný.

J. MUSIL A P. BOROVEC, MRZÁK INISHMAANSKÝ, FOTO L. SKOKAN

M. NĚMEC A P. JANEČKOVÁ, DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ, FOTO J. FAUKNER

PŘIPRAVUJEME NA LISTOPAD

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	12.	18:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	DERNIÉRA
ČTVRTEK	17.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	
SOBOTA	19.	19:00	A JE TO V PYTLI!	DERNIÉRA
Po představení se uskuteční komponovaný celoevropský projekt Noc divadel 2016 .				
NEDĚLE	20.	19:00	OLYMPIC UNPLUGGED TOUR 2016	★
Jedinečný koncert nestárnoucí rockové legendy za doprovodu exkluzivních hostů.				
PÁTEK	25.	19:00	C. S. Forester / AFRICKÁ KRÁLOVNA	★
Humorný i dramatický příběh o tom, k čemu dokáže chytrá žena přinutit zamilovaného muže, odehrávající se v Africe uprostřed první světové války. Hrají L. Rybová a H. Čermák. Režie V. Čermáková. Divadlo Palace Praha				
NEDĚLE	27.	19:00	G. Brewer / K-PAX, SVĚT PODLE PROTA	★
Hra možná o člověku, možná o mimozemšťanovi, která nás nenechá klidnými a překvapí naprosto nečekaným vyústěním celého příběhu. Do psychiatrické léčebny je přijat záhadný pacient, jenž obrátí naruby nejen životy všech spolupacientů, ale i zdravotního personálu... Hrají P. Halberstadt, R. Fiala, M. Plánková nebo M. Procházková, E. Novotná a další. Režie P. Halberstadt. Agentura StageArtCz				

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	17.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	II. DERNIÉRA
Přidaná repríza po hostování na Mezinárodním festivalu her M. McDonagha v ruském Permu.				

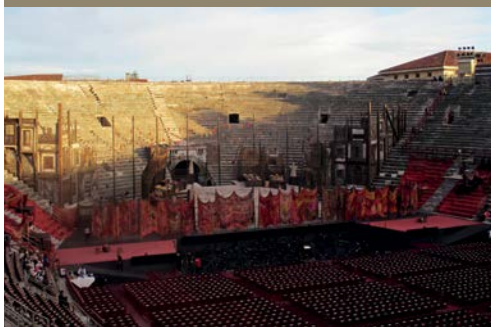
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Herecké prázdniny

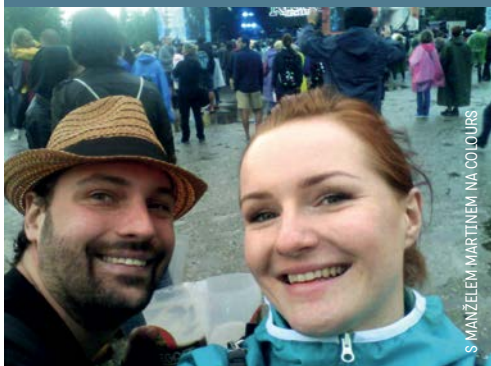
Nejčastějším tématem rozhovorů v zákulisí divadla po prázdninách jsou zážitky z léta. Jak naši herci trávili svou dovolenou, to byl také nejhojnější dotaz v nové rubrice **Nad dopisy diváků**, která se pokouší uspokojovat zvědavost našich diváků či zprostředkovávat jejich postřehy, názory a dojmy z návštěvy divadla. E-mailová adresa info@vcd.cz je tu pro vás! Nyní se ale na chvíli vraťme v čase a s několika herci zavzpomínejme na sladký čas prázdninového odpočívání...

RaS

ZDENĚK RUMPÍK: O prázdninách jsem dílem dodělával chalupu a dílem cestoval. Tentokrát jsem na pevninu nekoukal z okénka letadla nebo auta, ale z paluby lodě, která byla sama o sobě neskutečným zážitkem. Projel jsem celé Středomoří. Z měst, která jsem poprvé navštívil, mě nejvíce uchvátila Messina na Sicílii. Také jsme na týden vyjeli k Lago di Garda, odkud jsme vyjžděli do okolí. Zavítali jsme například do veronské arény, kde jsme zhlédli úchvatné provedení opery Carmen.

JANA ONDRUŠKOVÁ: Letošní prázdniny jsem strávila studijně – udělala jsem státnice! Ale nenechala jsem si ujít festival Colours of Ostrava. Deštivé počasí dodalo zážitku správnou atmosféru. Potkala jsem tam i spoustu kamarádů, včetně našeho PR manažera.

PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPINER: Návštěva hradu Bouzov a poté likvidace porostů u chalupy...

ROMANA CHVALOVÁ: V tomhle balónu jsem v létě za doprovodu maminky a staršího syna překonala svou panickou hrůzu z létání a stala se – podle místa přistání – hraběnkou z Malechovic!

DÁŠA A PAVEL NOVOTNÍ: HEČ!!!

VERONIKA MACKOVÁ: O prázdninách jsem, díkybohu, neměla ani jeden volný den pro sebe. Prožila jsem toho hodně – přes horské dráhy u Hamburku, týden v Chorvatsku s bratrem a přáteli až po kempování v různých oblastech Česka.

Největším zážitkem však byla návštěva Thajska! Podle mě by takovou cestu měl zažít každý člověk, nejednou by si uvědomil, jak se má na tom světě dobře. Jela jsem tam kvůli exotickému prostředí a hlavně zvířatům. Měla jsem možnost dostat se do přímého styku s tvory, které miluji, například se slony, hady, krokodýly, tygry, lachtany i leguány, které s láskou objímám na fotografii.

ALEXANDR POSTLER: Mým největším prázdninovým zážitkem byla proměna kuchyně na mé chalupě.

MILAN NĚMEC: Já si kromě jiného nadělal adrenalinový zážitek v podobě anglické verze muzikálu Chicago v Lucembursku. Vedle kolegů z Londýna jsme tam všichni bojovali o svůj přízvuk na slunci.

PETR DOHNAL: Nesilnější prázdninový zážitek mi způsobila rozbrušovačka, která se nejprve zakousla do obrušovaného zábradlí a pak do mé nohy. Protože jsem to přežil, svět jsem si pak užíval z houpačky v síti s výhledem na naši úrodu úžasných rajčat. Zkrátka, rajská dovolená!

MARTIN MEJZLÍK: Letos jsme nikam daleko necestovali, takže klasicky chalupa a týden na Lipně, kde jsme si připadali jako u moře. Nejsilnější zážitek léta byl sekání naší zahrady (stráně) za chalupou a nová zmrzlína na třídě Míru.

MARTINA SIKOROVÁ: Moje prázdniny byly především odpočinkové, bývala jsem pár dní doma a pak zase pár dní na nějaké návštěvě. Taky jsem vymalovala chodbičku v bytě a sklep. Jo a ještě jsem si do sklepa nechala udělat nový regál, pořád to tam krásně voní dřevem. A nejsilnější zážitek? Možná když jsme šli s dědečkem z výletu a on nám vyprávěl, jak utekl do Mexika. Byla to sranda a zároveň hodně dojemné, blízké...

KDYŽ JE V BENÁTKÁCH (U PELHŘIMOVA) HORKO, TAK JE PROSTĚ HORKO...

POUŤ DIVADELNÍM ZÁKULISÍM

Východočeské divadlo přijalo roli předskokana letošního programu pardubické části **Dnů evropského dědictví** a v sobotu 10. září otevřelo veřejnosti zákulisí Městského divadla i dekoráčnické dílny a krejčovnu – místa, kam běžný divák nahlédne jen při výjimečných příležitostech. O jedinečnou prohlídku divadelní kuchyně byl tradičně velký zájem, hereckým zájemům prošlo na dvě stě divadelních nadšenců... RaS

Celou fotogalerii naleznete na www.vcd.cz.

FOTO J. VOSTÁŘEK

NORMÁLNÍ DEBIL

aneb DEBIL A JÁ

aneb JÁ, DEBIL

↓ R. BELLAN VE SCÉNĚ SVÉ POSLEDNÍ PARDUBICKÉ
INSCENACE RODINNÝ PODNIK, FOTO R. KALHOUS

Ano, Shakespeare byl bezesporu dramatický velikán, bard všech bardů, od jehož narození letos uplynulo 400 let. Ovšem na to, jak vznikl Othello nebo jakékoli jiné jeho (byť vrcholné) dramatické dílo, se jej už logicky nezeptáme. Od narození ROBERTA BELLANA letos uplynulo mnohem méně let (přesněji 8x méně), ale jelikož si k nám svou retrokomedii Normální debil přijel sám zrežisovat, zeptat se, na „cokoli chcete“, bylo to nejmenší. Rozhodla jsem se tedy usnadnit život dalším generacím badatelů a divadelních teoretiků a požádala Roberta, aby nám/vám sdělil podrobnosti o genezi svého (zatím vrcholného) dramatického díla s autobiografickými prvky, jež měli někteří z vás možnost vidět už loni v květnu jako scénické čtení z cyklu INprojekty.

AnH

Na prvotní impuls, proč jsem začal sepisovat vzpomínky na své dětství, už si nepamatuji, ale pravděpodobně to jednoduše souviselo s chutí zaznamenat originalitu situací, které mě v dětství potkaly. A také se zřejmě pokusit jakousi „psací autoterapií“ vyrovnat s následky tradiční rodičovské a školní výchovy obvyklé pro sedmdesátá léta dvacátého století.

Příhody z dětství jsem psal ve volných chvílích jen tak do šuplíku a už při psaní této „šuplíkové“ literatury mne napadlo, že většina situací by mohla fungovat i na jevišti. Definitivní rozhodnutí napsat divadelní hru pak přišlo po vydání knihy při sérii autorských čtení, kdy diváci napříč republikou reagovali na vybrané „akčnější“ kapitoly pro mne až překvapivě

hlasitým smíchem. I tak se ale hra od své knižní předlohy poměrně hodně liší. Je více orientovaná na dobu, ve které se děj odehrává. Divák „pamětník“ si znovu užije dobové písničky, vysílání Československé televize i módu sedmdesátých let. Navíc se v inscenaci objeví odborný pohled na psychický vývoj hlavní postavy – pubescenta Norberta Intrubuse. Mladý člověk v období mezi dvanáctým a patnáctým rokem je extrémně citlivý, „nasává“ informace, zkušenosti, rodičovská výchova má na něj velký vliv. Odborné hledisko mě zajímá z toho důvodu (a myslím, že by mohlo i diváky), že následky rodičovské výchovy si s sebou neseme celý život a určité vzorce chování přenášíme znovu na své děti. V socialistickém Československu často platilo, že rodič je pro své

potomky neotřesitelnou autoritou, dítě není rovnocenným partnerem, ale jakýmsi nevyvinutým tvorem, kterého je třeba bez ohledu na jeho osobnost otesat a zformovat tak, aby z něho vyrostl očekávatelně sociálně zařaditelný a přizpůsobivý člověk. Hra by tak měla krom jiného ukázat zábavnou formou, jaký byl obvyklý stereotyp rodičovské výchovy v sedmdesátých letech minulého století. Otázkou je, nakolik se tento pohled změnil v dnešní době a co je typické pro současné způsoby výchovy dětí. Jestli například v současnosti oblíbený liberální přístup není kontraproduktivní v tom smyslu, že mnozí rodiče výchovu bez mantinelů vychovávají z dětí drzé „spratky“. To mi připomnělo básničku Jiřího Žáčka s názvem Zeměpisný omyl:

*Na levém břehu řeky Svratky
slyšel jsem křičet spratky.
Zařval jsem na ně: Mordýje,
ticho! Nebo vás hodím do Dyje!*

(Nevím přesně, jak to souvisí s tématem, ale básnička je to hezká. Navíc jediná, kterou si z dětství pamatuji.)

PREMIÉRA JIŽ 1. ŘÍJNA NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE

Rodiče se mnou po přečtení knihy moc nekomunikovali, dost se jich dotklo, jak jsem je údajně nelichotivě vykreslil. Knížku dostali k Vánocům, pod stromeček. Po svátcích obvykle matka volá, jaké krásné dárky, že to dostali, ale tentokrát nezavolala vůbec. Trvalo to čtrnáct dní, kdy už jsem nevydržel a zavolal já. Hned jsem si vyslechl výtky v duchu: „Jaké háčkované dečky na nábytku? Já mám vkus!“ „Aký krajský prebor? Ja som hral prvú ligu za Košice!“ Zkrátka byli hluboce uraženi. Ale časem, po několika objasňujících debatách a hlavně potom, co zjistili, že na ně okolí nenahlíží hůř, ba spíš naopak, pochopili, co jsem se jim snažil vysvětlit od začátku: že jsou pro postavy z knihy jen částečnou inspirací, ovlivněnou literární licencí a že je nikdo za to, jak vypadají jejich postavy v knize, odsuzovat nebude. V současné době se z nich stali, řekl bych, velcí fandové.

Otec hrdě nechává podepisovat knížky s věnováním pro známé. Dokonce umí některé věty své literární postavy nazpaměť a na požádání je v hospodě kamarádům předvádí za frčana. Například „k...a, p...a, k...t!“ mu jde skvěle!

Robert Bellan

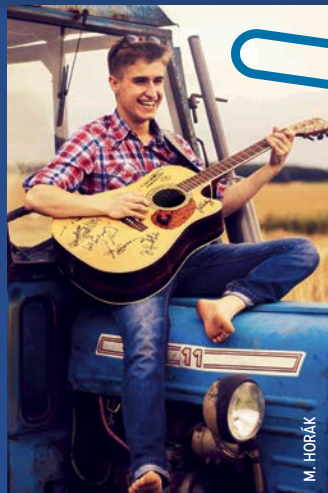

ILUSTRACE R. BELLANA Z KNIHY NORMÁLNÍ DEBIL

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE ZVE NA KONCERTY

Činoherní nabídku Malé scény tradičně doplňují koncerty – říjen nabídne hned tři a každý z jiného souduku! V pondělí 10. října na komorní scéně přivítáme zpěvačku **Renatu Drössler v programu Chanson Mon Amour**, v němž zazní světoznámé šansony Edith Piaf, Marlene Dietrich či Jacquese Brela, ale také autorské písně a další slavné melodie v podání první dámy českého šansonu za doprovodu pianisty roku 2013 Petra Ožany. Ve středu 12. října bude Malá scéna patřit mladému písničkáři **Michalu Horákovi a jeho hostům**. Nadějný muzikant zpívá vlastní skladby a doprovází se na kytaru, foukací harmoniku, stage piano

a v poslední době i na heligonku. Jeho písně jsou originální, většinou na humorné téma. Michal Horák je vítězem několika hudebních soutěží. Jako předskokan vystoupil na koncertech Tomáše Kluse a kapely Chinaski. Agentura Pardubický bigbeat včera a dnes bude i v letošní sezóně pokračovat v cyklu hudebních večerů, který ve čtvrtek 13. října otevře koncert s názvem **Stairway to Janis Joplin**. „Pořád tentokrát nabídne rockovou revivalovou kapelu RedGuitars a uskupení Corvus Quartet hrající také rockově, ale jinak. Ve druhé části programu zazní písně legendární Janis Joplin,“ zve na koncert Jaroslav Klas z pořádající agentury. RaS

M. HORÁK

S Petrem Kracikem nejen o inscenaci Othella

FOTO J. FAUKNER

PETR KRACIK (* 1958) je jedním z nejvýznamnějších českých režisérů své generace. Největší stopu zanechal v Divadle pod Palmovkou, ve kterém režíroval bezmála čtyřicet inscenací, dvacet let ho vedl a vytvořil z libeňského stánku Thálie pojem spojovaný s kvalitní dramaturgií, skvělými režiséry a výsostným hereckým divadlem. V Pardubicích režíroval poprvé v roce 1990 (*O myších a lidech*, *Asagao*), pak se vrátil až po čtrnácti letech k režii *Tří mušketýrů*. Od té doby je zde častým hostem (*Vojnarka*, *Jitřní paní*, *Meřisto*, *Dvanáct rozněvávaných mužů*, *Jméno růže*). V roce, kdy divadla po celém světě uctívají 400. výročí úmrtí nejslavnějšího dramatika všech dob, Williama Shakespeara, Petr Kracik režíruje v Pardubicích *Othella*...

Petre, jednou ses zmínil o tom, že se Shakespeareovi programově vyhýbáš. Proč?

Programově? To ne. To je spíš takhle: Už od školy jsem si dělal rozborů některých Shakespearových her a zjišťoval jsem, že jsou velmi složité a režisér k nim musí dospět postupem času, stejně jako k Čechovovým hrám. Ale nakonec jsem se k tomu postavil tak, že třeba *Hamleta* jsem si udělal nejdřív, abych ho v sobě nemusel nosit celý život, protože bych se tím strašně trápil. Takže jsem ho režíroval v *Hamletově* věku, ve třiatřiceti, a myslel jsem si, že jsem se Shakespearem skončil. A také mě nikdo v tomto tématu neoslovil, tak jsem si říkal, že to tak má být, že nejsem režisér na interpretaci Shakespeara. Asi je důvod i v tom, že nejsem moc opulentní, nejsem modernistický, spíš trvám na přísné vnitřní interpretaci autorova textu a nepomáhám si vnějškem, což asi pro současné divadlo není výhodné. Pro mě Shakespeare má půvab a je moderní sám o sobě, když ho poctivě interpretuju, ne že mi poslouží jako zástěrka k mé exhibici. Takže

jsem si říkal, že nejsem shakespeareovský režisér. Moc mě proto překvapilo, když mě po patnácti letech pozvali na Hrad, abych dělal *Othella*. Chvilíčku jsem uvažoval, proč zrovna já na tohle téma, jestli to nějak souvisí s mou pověstí... Ale pak už jsem se zabýval úplně jinými věcmi, hlavně v souvislosti s Hradem. *Othello* je hra velmi specifická. Malá část dramatu se odehrává na hradbách a pak drama prudkým obratem zkomorní a je komorní až do konce. Hodně jsem se tím trápil. Co s tím na Hradě? Musel jsem volit spíš odlehčenější tón, akčnější drama než nějaké introspektivní trápení, které by na Hradě k divákům „nedolehlo“. Musel jsem se podřídit fenoménu Shakespearových slavností a prostoru, který se mi sice líbil, ale do značné míry určoval, jak to máme hrát. Obecně: Platí zásada, že k uvedení Shakespeara musí být setsakramentský důvod. A ten může být třeba v hereckém souboru, je-li v něm představitel *Othella*, *Jaga*, *Desdemony*... je to ten důvod. Takže jsem rád, že dělám znovu *Othella*, tentokrát v Pardubicích.

Tady máš jiné podmínky pro scénografii, jiné herce, zvolil sis jiný překlad. Vidíš dnes jinak i psychologii postav a vyznění hry?

Těžko lze hru přecíst v základu jinak. Já si tu „hradní“ inscenaci moc nepamatuju. Někdo tuhle paměť má, ale já si nepamatuju vnější aranžmá, není pro mě důležité. Pamatuju si zkoušky, tak jako si na zkouškách pamatuju, co a jak jsme zkoušeli včera a před týdnem, před třemi týdny... ale když je inscenace hotová, tak mi v paměti zůstává jen její tvar. Ale ten základní pocit, vidění figur vnímám pořád stejně intenzivně. To už nemusím rozklíčovat, když dělám Othella podruhé, nemusím hledat, kudy na to jít, a můžu na dané téma mnohem víc improvizovat. Na Hradě jsme Othella hráli na moly, tedy se můžu víc věnovat tomu komornímu dramatu s velkými vášněmi, to je pro mě pravý Othello. Ale pevnost tam bude, samozřejmě. Ta pevnost je takové domácí vězení, hraje svou roli a té hře sluší.

V obecném povědomí je Othello žárlivec, který uškrtí svou ženu. Jeho tragédie je sice mnohem složitější, ale rozpoutá ji pouhá pomluva. Jak si vysvětluješ, že ten ušlechtilý člověk a milující manžel uvěří proradnému syčákovi víc než své ženě?

Myslím si, že Shakespeare tu vynikajícím způsobem, až skoro klinickým, dal obraz rozpadu osobnosti. Jak říká Ofélie v Hamletovi: „Tak vzácný člověk a co z něho zbylo!“ Ten údiv nad tím, jak člověk, který prošel bitvami, potoky krve a touží žít už jenom v harmonii, zamiluje se a tohle se mu stane. Já na jeho obhajobu říkám – šťasten ten, kdo tohle nepoznal, kdo nepoznal žárlivost. Ale nenechme se mýlit. Když pozorněji

čteme, zjistíme, že Othello není ubit žárlivostí, on je ubitý fakty. Člověk by musel opravdu strašně moc, až strašidelně milovat, aby nepodleh, když uvidí záběry a fotky a pustíte mu to v přímém přenosu... Je moc těžké tomu neuvěřit. U Othella není primární žárlivost, ale náchyllost k důvěře. Bohužel má důvěru k úplně jiným lidem, než by měl mít.

Čím to je? Hraje v tom roli, že je to sirotek bez zázemí, voják od dětství, nic než válku před tím nepoznal?

Lidi jsou dvojí. Ti, co důvěřují, tedy věří, že ostatní jsou pravdiví. A pak ti, kteří jsou vyhranění jiným způsobem a tohle trápení nemají. Othello patří k těm prvním. A velmi bolestně dojde k tomu, že zabije vlastní ženu. A nejen to, on se tím zpronevěří svému krédu být vnitřně krásný a skoncovat s barbarským světem, ve kterém panují barbarské vztahy – on skončí ještě hůř. A k jeho zkáze stačí slovíčko. To je mimochodem přece velmi současné. Slovo, ať už tištěné nebo jinak zveřejněné, stačí k likvidaci člověka. Nezáleží na tom, co se stalo, ale na tom, co se napíše. Kdyby chtěl člověk tu mašinerii zastavit, musel by zabít toho novináře nebo koho. Jestli ve hře Othello někdo trpí chorobnou žárlivostí, je to Jago. Ne Othello, ten je zmanipulovaný. A jestli se ptáme, jak se mu to mohlo stát? Kdo nebyl uvnitř takové lásky, takové vášně, kdo nezažil tuhle bolest, nemůže to pochopit. Na druhou stranu, komu nebylo dopřáno téhle bolestnosti lásky, tak je v životě připraven o hodně. Kdo chce tenhle dar přijmout, musí být připraven i na to, že ho o něj někdo připraví, zničí ho a bude to strašně bolet. Othello nemohl jednat jinak. S jeho činem samozřejmě nelze souhlasit, ale měli bychom ho pochopit.

Kéž našeho hrdinu pochopí naši diváci. Jaká témata tě čekají po Othellovi?

To je docela velká neznámá i pro mě. Ale určitě mě čekají komedie. Já komedie obvykle odmítám, protože jsou velmi složité. Komedie jsou nejtěžší žánr, který si žádá specifický talent, komedie se musí umět. Já se docela – myslím si – vyznám v psychologii postav a baví mě to. V komedii udělat gag – to člověk musí být klidný, vyrovnaný nebo mít ten talent... Ale obě komedie, které mě čekají, budu dělat s výbornými herci, a to je podstatné. Navíc se máme rádi, a to je důležité. Ale vlastně se těch komedií bojím víc než Othella. Největší nerváky mám s texty, které nejsou výostně pro mě. V Othellovi jsem jako ryba ve vodě. To neznámá, že to bude dobře, nebo špatně. Ale jsem moc rád, že děláme Othella v tomhle obsazení. Milan Němec je velmi tvárný herec, bude bojovat s velkými věcmi, s jínakostí Othella. Já jsem nechtěl, aby Othello byl veliký, zvláštní, exotický. On musí být jiný svou ušlechtilostí, je romantický, trochu jako z pohádky, trochu jako Cyrano. Je z těch chlapů, kterých se málo rodí. A tomu Milan rozumí a popere se s tím.

Těšíš se. Díky.

JaP

Othellovy náuraty na pardubické jeviště

Naše nová inscenace Shakespearova Othella bude v pořadí již čtvrtým zpracováním proslulé tragédie ještě proslulejšího autora ve Východočeském divadle od druhé poloviny minulého století. 9. ledna 1954 měla premiéru inscenace režiséra Karla Nováka s Josefem Elsnerem a Blankou Bohdanovou v hlavních rolích. Již po 14 letech 9. listopadu 1968 uvedl svou verzi Othella režisér Jaroslav Horan, který do role Othella obsadil Milana Sandhause. V roli Desdemony se tehdy alternovaly Gabriela Wilhelmová s Evou Jelínkovou. Petr Skála, jenž si zde zahrál Jaga, se objevil i v následující inscenaci Othella, která byla poprvé uvedena 17. února 1990 v režii Juraje Deáka. Zatímco roli Jaga „převzal“ Jiří Kalužný, v hlavních rolích se objevili Pavel Novotný a Věra Střelcová.

Jak šel čas s Othellem...

V programu k inscenaci z 50. let si například přečteme výklad sovětského shakespeareologa M. M. Morozova, jenž z tragédie zručně „vyrobil“ proročí, dále zde najdeme „pár číslic, které nám lépe nežli nejkrásnější slova“ prozradí, „co znamená divadlo v Sovětském svazu“, a závěrem se ještě potěšíme několika hřejivými slovy: „KRÁSNÝ 1954! Shakespearův Othello je naší první premiérou v roce 1954.“

KOD (KRAJSKÉ OBLASTNÍ DIVADLO – POZN. RED.) pozdravuje při této příležitosti všechny své návštěvníky a přeje jim, aby jim byl nový rok mírovým časem radostné práce pro vlast!

Zatímco Jiří Kolařík, dramaturg inscenace z roku 1968 v divadelní programu píše o tom, že „v naší současnosti, kdy si lidstvo složitost své existence uvědomuje v celé šíři, nemůže ani umění uspět se

J. ELSNER V ROLI OTHELLA V ROCE 1954

P. SKÁLA JAKO JAGO A M. SANDHAUS COBY OTHELLO V ROCE 1968

simplifikujícím pojetím světa a člověka“, dramaturg Václav Červenka na začátku 90. let minulého století už pochopitelně nemusel být tak opatrný a mohl si dovolit uveřejnit nejen část z Dopisu Jana Wericha W. Shakespearovi (z roku 1964, s podtitulem Morálka světa včera a dnes), ale i úryvky z dopisu Václava Havla Gustávu Husákovi (z roku 1975).

Zkrátka každá doba si žádá svého Othella.
AnH

OTHELLO V PODÁNÍ P. NOVOTNÉHO S JAGEM J. KALUŽNÝM
V ROCE 1990

ASANACE JAKO PŘIPOMENUTÍ NEDOŽITÝCH OSMDESÁTIN VÁCLAVA HAVLA

11. října si v Městském divadle nechte ujít jedinečnou příležitost vidět na pardubických divadelních prknech soubor z Ukrajiny, přesněji **Národní akademické dramatické divadlo Ivana Franka z Kyjeva**, které na své domovské scéně nastudovalo Havlovu hru **ASANACE**. Tragikomedii o skupině architektů připravujících demolici malebného středověkého městečka v podhradí, na jehož místě má být vystavěno panelové sídliště, režíroval Břetislav Rychlík (z repertoáru VČD

připomeňme jeho režii Topolovy hry Konec masopustu), jenž hru s kyjevskými kolegy zkoušel sedm intenzivních týdnů – vše v ukrajinštině za pomoci tlumočnic. Premiéra se uskutečnila 10. června. Inscenace vznikla v rámci **Roku Václava Havla na Ukrajině**, kterým si v současnosti zkoušená východoevropská země připomíná nedožitá osmdesátá narozeniny dramatika, disidenta, někdejšího českého prezidenta a nepochybně jednu z nejvýraznějších postav

nejen našich novodobých dějin Václava Havla. Iniciátorem a hlavním organizátorem projektu je **České centrum v Kyjevě**. „*Asanace je tragikomedii kritizující byrokratickou aroganci a ničení přirozeného lidského světa. Sice měla hra svou premiéru už před pětadvaceti lety, je ale stále a snad stále více aktuální,*“ říká Lucie Rehořková, ředitelka Českého centra.

Mimořádný projekt je ryze kulturním podnikem, ale v nejlepším slova smyslu kulturu a umění přesahuje do oblasti veřejného života. „*Václav Havel za sebou zanechal výjimečné morální a intelektuální dědictví. Byl jednou ze symbolických postav 20. století a jeho práce, nejen spisovatelská, ale i v oblasti lidských práv, demokracie a svobody je inspirací pro nás pro všechny,*“ uvedl režisér inscenace Břetislav Rychlík. **Asanace Václava Havla** je od června na pravidelném repertoáru NAD Ivana Franka, v říjnu však navštíví Českou republiku a představí se v pražském Národním divadle, v Pardubicích a v Brně. Hra bude doprovázena českými titulky. RaS

ZÁŠTITU NAD PŘEDSTAVENÍM
PŘEVZAL PRIMÁTOR MĚSTA
ING. MARTIN CHARVÁT.

Z PREMIÉRY „KRÁSKY“ V MĚSTSKÉM DIVADLE

Hrubínovo básnické zpracování známého romantického příběhu **Krása a zvíře** mělo premiéru už v červnu na Kunětické hoře, kde se setkalo s nadšeným ohlasem dětských i dospělých diváků (a kam se opět vrátí v létě příštího roku). Hned po prázdninách režisér Petr Novotný připravil i slibovanou interiérovou verzi do Městského divadla, kterou 2. září poprvé uvedl před publikem. A znovu s úspěchem! Nenechte si proto ani vy ujít naši novou velkou výpravnou pohádku s hudbou a písněmi Michala Hrůzy, která jistě pobaví celou vaši rodinu. Jako malou pozvánku přijměte alespoň pár fotografií z popremiérové oslavy...

RaS

V. MACKOVÁ V TITULNÍ ROLI POHÁDKY **KRÁSKA A ZVÍŘE**, FOTO J. FAUKNER

ZÁVĚREČNÉ OVACE PATŘILY NEJEN HERCŮM, ALE BEZESPORU TAKÉ REŽISÉROVI PETRU NOVOTNÉMU.

VERONIKU MACKOVOU PŘIJEL NA PREMIÉRU PODPÍRIT JEJÍ PARTNER HYNEK ČERMÁK.

PEPA LÁŠKA SLAVIL ÚSPĚCH PŘEDSTAVENÍ SE SVOU PŘÍTELKYNÍ ELIŠKOU DOHNALOVOU.

LÁĎA ŠPINER SI POVEDENÝ JEŠTĚ LETNÍ VEČER ZPŘÍJEMNIL VYCHLAZENÝM PIVKEM.

LEXA POSTLER SI SVOU PREMIÉRU PO ZDRAVOTNÍCH PROBLÉMECH NA KONCI MINULÉ SEZÓNY UŽÍVAL PO BOKU VERONIKY.

NA ZDÁŘILÝ START SEZÓNY SI V DIVADELNÍM KLABU PŘÍPILY TAKÉ PETRA JANEČKOVÁ A MARTINA SIKOROVÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

CD KRÁSKA A ZVÍŘE NEJEN V DIVADLE, ALE I V KNIHKUPECTVÍ

Již v červnu jsme při příležitosti premiéry Hrubínovy pohádky *Krása a zvíře* vydali nahrávku scénické hudby a písní zpěváka a skladatele, bývalého frontmana pardubické kapely Ready Kirken Michala Hřůzy. Nové **CD *Krása a zvíře*** vzniklo ve spolupráci s jeho Kapelou Hřůzy, která jednotlivá čísla nahrála, ke sborovým pasážím si pak pozvala vokální skupinu KrisKrosKvintet. Na CD uslyšíte i zpěv televizní redaktorky a moderátorky Daniely Písařovicové. CD můžete získat nejen v předprodeji vstupenek za divadlem, v divadelním obchůdku ve foyer, ale také v **Musicshopu a knihkupectví Jiřího Petra** v pasáži sv. Jana (u parku Bratřanců Veverkových). Objednat si ho ale můžete i on-line na www.vcd.cz pod ikonou Dále nabízíme. Příjemný poslech! RaS

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY DO NAŠEHO TÝMU!

VLÁSENKÁŘKA/Ř – KADEŘNICE/NÍK

POŽADUJEME: vyučení v oboru kadeřník

NABÍZÍME:

- práci v zajímavém prostředí na plný úvazek v nepravidelné pracovní době, vč. víkendů a svátků
- divadelní prázdniny
- příspěvek na stravování

NÁSTUP: ihned

Bližší informace poskytnete vedoucí vlásenkárny
Iva Machurková – 775 396 926 nebo 466 616 424.

ZVUKAŘ

POŽADUJEME:

- ukončené minimálně středoškolské vzdělání
- znalosti v oboru elektro
- praxe v oboru zvukař vítána

NABÍZÍME:

- práci v zajímavém prostředí na plný úvazek v nepravidelné pracovní době, 5 týdnů dovolené

NÁSTUP: ihned

Prosíme o zaslání životopisu na e-mail zvuk@vcd.cz.

ŘÍJNOVÉ BEZ NÁPOVĚDY

JAKO SETKÁNÍ PARTY SPOLUŽÁKŮ Z DAMU

Když jsem před lety přijela do Prahy studovat DAMU, nejvíc ze všeho mě bavilo navštěvovat divadla. Hlavní město jsem téměř neznala, každé divadlo bylo pro mě novým objevem, každý soubor obohacením. Aspoň třikrát v týdnu jsem sedávala v divadlech na Zábřadl, na Vinohradech, v Městských, v Národním, ale milovala jsem i klubová divadla, kterých bylo málo, ale byla. Avšak nejčastěji jsem samozřejmě chodila do našeho školního divadla DISK, kde hrál absolventský ročník. Vidět všechna představení čtvrtáků byla taková „povinná výbava“. Se svými kantory jsme pak jednotlivé inscenace rozebírali, hodnotili a kritizovali – a ne vždy jsme u toho byli laskaví. A tak jsem, alespoň si myslím, dost dobře poznala **PETRA DOHNALÁ, JIRKA KALUŽNĚHO**, Romanu Chvalovou, Pepíka Vránu, ale i Jitku Sedláčkovou, Martina Zahálku, Standu Lehkého, jejich ročníkového režiséra Jana Buriana a mnoho dalších.

Že to byla „známost“ svým způsobem jednostranná jsem pochopila, když jsem po mnoha letech přijela do Pardubic a hned první den jsem na ulici potkala Petra Dohnal s jeho manželkou Jindrou Janouškovou a dcerkami a radostně ho pozdravila. Nikoho jsem zde neznala a mé nadšení ze setkání se známým člověkem bylo nefalšované.

Petr si mě však prakticky vůbec nepamatoval, což mě v té chvíli docela zaskočilo. Ale vlastně ani nemohl, protože z vlastní zkušenosti vím, že každý student vysoké školy si spíš pamatuje frekventanty vyšších ročníků, než ty „mladochy“, kteří nastoupí po něm. No, sice to naše shledání po letech nezačalo nejlépe, přesto jsme už téměř dvacet let kolegové a vídáme se, pracujeme spolu a, troufnu si říct, se i přátelíme.

Jiří Kalužný pochází z Vlčic v okrese Trutnov a do našeho divadla přišel po krátkém angažmá v Hradci Králové. Petr Dohnal je Pardubák, po studiu DAMU a angažmá v Olomouci a Národním divadle Brno se vrátil do rodného města a už několik desítek let je členem souboru VČD. Od roku 1999 je zároveň i ředitelem a uměleckým šéfem. Někdy, když zvedám telefon a na displeji vidím jeho jméno, jímá mě děs a říkám si, „co zas?“ Petr je totiž workoholik. A to doslova. Nezastaví se, pořád pracuje, vymýšlí, předělává,

buduje, nabízí, radí, ptá se... a dělá mnoho dalších činností, některé i současně, což u muže nebývá obvyklé. Zároveň ale podléhá jakési chiméře, že všichni zaměstnanci by měli pracovat ve stejném „džábel-ském“ tempu, což samozřejmě nejde. Ještě nikdy jsem ho neviděla jen tak sedět a lelkovat. Zato Jirka je větší klidás a jeho tempo (vyjma pracovního) je mnohem volnější. Rád létá, v představách, ale i doslova. Skládá modely letadel (jeho žena, herecká kolegyně Romana Chvalová tvrdí, že domů se jím nevejde už ani jeden). Má velký smysl pro humor, což usilovně popírá, ale

je to tak. Sama jsem ho režírovala ve dvou komediích – Dovolená s rizikem a Ryba ve čtyřech a ta spolupráce byla skvělá a srandy jsme si užili docela dost.

Oba dva jsou skvělí kuchaři, ale o Jirkovi se to víc ví a jeho kulinářský repertoár je širší. Gurmáni jsou však oba stejní, rádi vychutnávají dobré jídlo, příležitostně i dobré víno.

Asi jste už pochopili, že do pořadu **Bez nápovery** ve středu 26. října jsem si pozvala právě Jirku a Petra. A protože na jevišti v jejich hereckých rolích je známe opravdu dobře, na Malé scéně si budeme povídat spíš o tom, co rádi dělají ve volném čase, jaké mají zájmy, koníčky, co rádi jedí a co by si v životě nejvíc přáli. A aby v tom nebyli úplně sami, pozvali jsme si k tomu ještě pár dalších „bývalých spolužáků“. Účast přislíbilo několik známých herců i ředitel Národního divadla v Praze. Myslím, že se sejde fajn parta. Slibuju si od toho bezvadný večer plný vzpomínek a dobrého jídla. A doufám, že diváci si to užijí taky!

JaU

J. KALUŽNÝ A P. DOHNAL V INSCENACI **KAT A BLÁZEN**, VČD 1990, FOTO K. MEISTER

LIVING DEAD,

HRA O SKUTEČNĚ NESKUTEČNÝCH PŘÍŠERÁCH

Juchů! Neuvěřitelné se stalo skutečným a podařilo se nám do divadelně nabitého podzimu naplánovat i jedno scénické čtení! Tradičně v pondělí, tentokrát 24. října, uvedeme v rámci cyklu INprojekty poněkud netradiční hru dánského autora Christiana Lollíkeho LIVING DEAD aneb Monsters of Reality (2015).

REŽISÉRKA A. BURIANOVÁ

Christian Lollíke (* 1973) je u nás zatím téměř nehraným autorem, jeho hry, jsou bez výjimky více či méně provokativními a kontroverzními texty, které velmi explicitně pojmenovávají současné politické problémy a staví se kriticky k morálce západního světa. Za své dílo Lollíke několikrát obdržel dánské ocenění Reumert (dramatik roku) a také cenu Kafkatten, kterou uděluje Dánská asociace právní ochrany osobnostem překračujícím hranice běžného způsobu uvažování o světě a společenských problémech. Jeho hry se úspěšně uvádějí nejen v Dánsku, ale i v zahraničí, a to především v Berlíně, Londýně a New Yorku.

Českou premiéru dánské hry zabývající se aktuální otázkou uprchlické krize, pro vás společně připravíme se začínající režisérkou ALŽBĚTOU BURIANOVOU, čerstvou absolventkou oboru režie pražské DAMU. Těšit se můžete na neobyčejný večer opět doplněný závěrečnou diskuzí s tvůrci a překladatelkou hry.

Hru vhodnou ke scénickému čtení pro říjnový INprojekt jsme spolu poměrně dlouho hledali. Cím si tě nakonec získala dánská novinka LIVING DEAD?

Jednoznačně tématem, které je

velmi aktuální. Uprchlíká krize je téma, ke kterému bychom se měli vyjadřovat a zaujímat k němu stanoviska. Podílet se na veřejné diskuzi a dílčím způsobem se zapojit do řešení problému.

Myslíš, že hra svým silným společensko-politickým tématem zaujme i diváky?

Určitě ano. Navíc v rámci scénického čtení budeme vést s diváky diskuzi, což vnímám konkrétně u této hry jako velkou výhodu. I když to může být i obtížné, protože autor nenabízí žádné konkrétní řešení, jen různá východiska a možnosti... Hra vlastně popisuje stav problému – „uprchlickou krizi“, jak ji nazýváme – ve kterém je obtížné se orientovat, získávat věrohodné, pravdivé informace, protože se na nás ze všech stran valí množství upravených verzí pravdy. Pro člověka je komplikované si na tu problematiku vůbec vytvořit vlastní názor. A když už si ho vytvoří a chce se nějakým způsobem podílet na řešení toho problému, může pro

něj být obtížné se jakkoli angažovat. Navíc pochybuje, jestli jeho jednání bude mít nějaký dopad. Hra obnažuje všechny strachy a obavy, které v nás uprchlická krize vyvolává. Autor se nebojí a říká vše velmi zpřímá, otevřeně, i když (nebo právě proto) to může být člověku nepříjemné. Popisuje složitost našich pocitů, jak se cítíme ztraceni, ale i pocity druhé strany – lidí, kteří se sem snaží migrovat. A s tím souvisí i další ze silných témat hry: schopnost empatie, otázka, jestli se vůbec můžeme do situace migrantů vcítit. Postavy hry se snaží vcítit do, řekněme, hlavní hrdinky Fanus, uprchlice z Eritrey, že ji postupně hrají tak, aby co nejvíce zapůsobili na city ostatních spoluhráčů a diváků.

K inscenaci ses rozhodla přizvat i scénografku Karolínu Kotrbou, což u INprojektu není zcela běžné. Máš na scéně nějaké specifické požadavky?

Mám zkušenost, že při práci na scénickém čtení se to vyplatí. Na zkoušení je velmi málo času (INSCENACE VZNIKÁ BĚHEM ČTYŘ ZKOUŠEK – POZN. RED.), proto ani není možné pouštět se s herci do větších akcí. Navíc to ani neumožňuje formát scénického čtení, protože herci mají v ruce text a musí ho

číst... Mám dojem, že scénografie v tomhle případě udělá opravdu hodně, pokud se tedy podaří scénou správně vystihnout danou atmosféru nebo hru prostřednictvím scénografie „dovyložit“.

Nám se jistá obraznost i nabízí, protože rámec hry tvoří příběh tří přátel, kteří se rozhodnou natočit film...

Ano, přesně tak, od začátku mi bylo jasné, že s tím je potřeba pracovat. Například formou projekcí. Na začátku se tři přátelé rozhodnou, že natočí film o zombících. A skrze něj se dostanou ke svým osobním strachům a právě k tématice uprchlické krize.

Je to tvé první setkání s Christianem Lolliem?

Ano. Když jsme spolu vybíraly text, četla jsem ještě jednu jeho hru s názvem All My Dreams Come True. Disneyovka o depresích a pohádkách. Obě hry jsou si podobné, zpracovávají jasně dané a velmi současné téma, které v podstatě konstatují a snaží se je nahlédnout z různých úhlů. Jednoznačný názor se tam tedy neobjeví a je spíš na divákovi, aby si ho vytvořil nebo v sobě alespoň otevřel některé otázky, uvědomil si problém.

Tvůj tatínek Jan Burian je také divadelním režisérem, nadto ředitelem pražského Národního divadla a též pedagogem (dokonce vedoucím Katedry činoherního divadla) na vysoké škole, kterou jsi absolvovala. Cítíš to jako výhodu? Nebo spíš hendikep? Učil tě tatínek?

Ano, učil. Když jsem se hlásila na DAMU, myslela jsem si, že pokud se dostanu, bude věst ročník někdo jiný. Měla jsem z toho obavy, ale nakonec mě učil hlavně teoretické předměty, na praktickou režii jsem měla jiné pedagogy. Díky tomu jsem mohla pracovat například s Hanou Burešovou a Štěpánem Otčenáškem.

Vím, že minimálně z Divadla Letí už máš zkušenosti s formou scénického čtení. Je tento tvar pro tebe zajímavý?

Nemám jich moc, v profesionálním divadle vlastně jednu jedinou, a to právě v Letí. Jinak jsem dělala dvě na náš ZLOMVAZ, což je festival DAMU. Nevýhodou, ale i výhodou, jak kdy (SMÍCH), může být ta časová tíseň při zkoušení. Režisér musí mít vše připravené předem a většinou už bohužel nezbyvá moc času na impulsy od herců.

Jaké jsou tvé další pracovní plány? Na co se těšíš?

Ze všeho nejdřív mě čeká zkoušení v Divadle v Dlouhé. V rámci Krátké Dlouhé tam s dramaturgem Davidem Košťákem připravujeme hru Iluze od Ivana Vyrpajeva. V březnu pak budu zkoušet ve Švandově divadle autorskou hru na téma agrese, kterou píšu opět s Davidem. A ke konci sezóny budu režirovat na malé scéně v Příbrami. Tam titul teprve vybírám. **AnH**

S DRAMATURGEM D. KOŠTÁKEM V DIVADLE LETÍ NA ČTENÉ ZKOUŠCE HRY PŘÍZRAK

TriloByte[®]
STATISTICAL
SOFTWARE

SPONZOR POŘADU

POHLEDY DO MINULOSTI PARDUBIC

Před první premiérou 107. sezóny v Městském divadle, kterou bude 15. října nové zpracování Shakespearova Othella, ve foyer zahájíme výstavu, jež tentokrát nepředstaví dílo žádného výtvarníka, ale řadu jedinečných dobových pohlednic Pardubic ze sbírky Tomáše Macáka (mající nejen sběratelskou, ale zcela jistě i uměleckou hodnotu). Výstava s prozaickým názvem **Pohledy do minulosti Pardubic** nabídne zvětšeniny pohlednic, několik fotografií a odborné texty PhDr. Jiřího Kotyka, Ph.D., PaedDr. Radovana Brože (k tématu steeplechase) a Jana Řeháčka, DiS. (k výstavám z let 1903 a 1931) přístupné pomocí QR kódů na panelech.

Tomáš Macák se narodil 15. července 1967 v Pardubicích. Se sběratelstvím pohlednic začal teprve před osmi lety, kdy se mu do rukou náhodně dostaly pohlednice, které před mnohými lety zakoupila jeho matka na sběratelských burzách. Tehdy si uvědomil, že by ho zajímalo zpětně skládat historii rodných Pardubic prostřednictvím své sbírky. „Až po letech jsem zjistil, že tuto mozaiku nelze nikdy s uspokojením zkompletovat, že vždy zůstanou prázdná místa pro nějaké ty střípky, kousky puzzle, a právě to je na sbírání zajímavé. Vždy když se objeví nová, ještě neobjevená a neznámá pohlednice, mé srdce zaplesá,“ říká Tomáš Macák a dodává: „Přáním každého sběratele je mít možnost se o svou sbírku podělit se všemi, kteří o to budou mít zájem, proto je pro mě současná výstava velkým potěšením a zadostiučiněním, za což Východočeskému divadlu velmi děkuji.“

Tomáš Macák vedle své sbírky nabízí také barevnou publikaci vydanou ke 110. výročí Východočeské výstavy v Pardubicích pořádané roku 1903. „S pomocí sběratele Jana Pleskota a Státního okresního archivu Pardubice jsem nashromáždil bezmála veškerý existující pohlednicový materiál, který byl v roce 1903 ve stáncích výstavy nabízen,“ láká autor na obsah své knížky, která je k dostání v předprodeji vstupenek nebo v divadelním obchůdku ve vstupním foyer divadla (zde je rovněž možné zakoupit kopie vystavených pohlednic, které jsou linkovány pro zaslání poštou).

A pro nejvíce historii zapálené návštěvníky divadla uvádíme e-mailovou adresu sběratele Tomáše Macáka – macak.t@seznam.cz – pro objednání dalších kopií pohlednic či případnou širší spolupráci. „Mám zájem o koupi originálů pro doplnění mé sbírky. Pokud budou k výstavě ve foyer divadla kladné ohlasy, rád bych v budoucnu uskutečnil výstavu novou s dosud nezveřejněnými pohlednicemi,“ uvádí Tomáš Macák. PeK – RaS

Městské divadlo v Pardubicích.

Pardubice - Městské divadlo - R.Š. U.Š. B.Š.

DIVADELNÍ KLUB,

KDE DOBRÁ NÁLADA NIKDY NEKONČÍ, JE TU PRO VÁS!

Restaurace, kavárna i vinárna Divadelní klub v historické budově Východočeského divadla přímo v centru města je místem, kam se chodí v poledne na chutný oběd, odpoledne na báječnou kávu a čerstvé dezerty vlastní výroby a kde se dá večer před i po představení posedět u sklenky kvalitního vína. Originální interiér odkazuje na divadelní prostředí, a tak není divu, že se zde konají i občasné komorní koncerty či autorská čtení. V salonku se často pořádají firemní party nebo rodinné oslavy. Pro páteční večery je vhodná včasná rezervace stolu!

Divadelní klub provozovatelů Martina Damaschka a Jana Vacka nabízí restauraci a nekuřácký salonek, v nichž se podává polední menu obsahující i závěrečnou sladkou tečku. Hosté si sem mohou zajít také na výbornou večeři, ceněná vína z vinného sklepa U Otáhalů, neotřelé míchané drinky či točené pivo. „Od nové sezóny jsme v jídelním lístku rozšířili nabídku toastů a zeleninových salátů, za ochutnání rozhodně stojí například carpaccio z červené řepy. Vinnou kolekci jsme doplnili o vynikající italská vína z oblasti Benátek,“ láká na novinky Martin Damaschko. V druhé části Divadelního klubu se zdržují především herci Východočeského divadla (během zkoušek,

ale i po představení). V pozdějších večerních hodinách se však společnost většinou promísí a vzniká zde neopakovatelná atmosféra podpořená neutuchající dobrou náladou obsluhy. To jsou také důvody, proč se sem hosté opakovaně vracejí. Velkým bonusem Divadelního klubu je právě vynikající servis – milá, přátelská a neformální obsluha, která je ochotna vyhovět prakticky jakémukoliv přání zákazníků. Je rychlá, všímavá a nikdy jí neschází úsměv. A to je možná to nejpodstatnější, proč sem zajít – vždyť kde jinde se k hostům personál chová jako ke svým nejlepším přátelům?!

RaS

FOTO J. SEJKORA

The Metropolitan Opera

HD
LIVE

SEZÓNA 2016-17 PŘEDPRODEJ ZAHÁJEN

PŘÍMÉ PŘENOSY Z NEW YORKU
VE VAŠEM KINĚ

R. Wagner:

TRISTAN UND ISOLDE

(TRISTAN A ISOLDA) *

Rattle / Trelinski
Stemme, Gubanova, Skelton, Nikitin, Pape

Sobota 22. října 2016, 18:45

W. A. Mozart:

DON GIOVANNI

Luisi / Grandage
Gerzmava, Byström, Malfi, Villazón, Keenlyside, Plachetka, Rose, Kwangchul

Sobota 22. října 2016, 18:45 Aero, Světozor / přímý přenos
Neděle 30. října 2016, 15:00 Bio Oko / stream

K. Saariaho:

L'AMOUR DE LOIN

(LÁSKA ZDALEKA) ^{met}

Mäklä / Lepage
Phillips, Mumford, Owens

Sobota 10. prosince 2016, 18:45

G. Verdi:

NABUCCO

Levine / Moshinsky
Monastyrsky, Barton, Thomas, Domingo, Beloselskij

Sobota 7. ledna 2017, 18:45

Ch. Gounod:

ROMÉO ET JULIETTE

(ROMEO A JULIE) *

Nosedá / Sher
Damrau, Grigolo, Madore, Petrenko

Sobota 21. ledna 2017, 18:45

A. Dvořák:

RUSALKA *

Elder / Zimmerman
Opolais, Dalayman, Barton, Jovanovich, Owens

Sobota 25. února 2017, 18:45

G. Verdi:

LA TRAVIATA

Luisotti / Decker
Jončeva, Fabiano, Hampson

Sobota 11. března 2017, 18:45

W. A. Mozart:

IDOMENEO

Levine / Ponnelle
van den Heever, Sierra, Coote, Polenzani, Opie

Sobota 25. března 2017, 17:45

P. I. Čajkovskij:

EVŽEN ONĚGIN

Ticciati / Warner
Netrebko, Maximova, Dolgov, Hvorostovsky, Kocán

Sobota 22. dubna 2017, 18:45

R. Strauss:

DER ROSENKAVALIER

(RŮŽOVÝ KAVÁLÉR) *

Levine / Carsen
Fleming, Garanča, Morley, Polenzani, Brück, Groissböck

Sobota 13. května 2017, 18:15

ZMĚNA OBSAZENÍ VYHRAŽENA

* nová inscenace | ^{met} premiéra v Met

www.metopera.cz
www.vicnezfilm.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
F: WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
OPATOVICE

RWE
The energy to lead

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

Chládek & Tintěra
PARDUBICE

člen skupiny enteria

[jhv - engineering]

LOUDA
AUTO

PARTNEŘI VČD

BARTH MEDIA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 Pardubice
Český rozhlas

Informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ŘÍJEN 2016 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. PEJCHAL A D. NOVOTNÁ, CABARET, FOTO M. KLÍMA